

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Mgr. V. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem v Praze 8 – Kobylisy, Pod Sídlištěm č. 1800/9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2009, č.j.: ZKI-O-17/69/2009/Ri,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u soudu se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze (dále jen „odvolací orgán“), blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým odvolací orgán zamítl odvolání V. B. a S. B. a současně potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Benešov (dále jen „katastrální úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 29.12.2008, sp. zn. OR-378/2008-201/2. Tímto rozhodnutím katastrální úřad zamítl námitky V. B. a S. B. proti obnovenému katastrálnímu operátu pro katastrální území Benešov u Prahy.

V podané žalobě (kterou původně podal v záhlaví označený žalobce společně se S. B., jež přípisem ze dne 25. 3. 2011 vzala žalobu zpět, a proto řízení soud ve vztahu k této žalobkyni zastavil usnesením ze dne 6. 4. 2011, č.j. 3 A 108/2010-44), tvrdí žalobce, že jednáním odvolacího orgánu byl zkrácen na svých právech, a to porušením práv v předchozím řízení před správním orgánem I. stupně.

Žalobce konkrétně namítá, že katastrální úřad v řízení o námitkách vůbec neprovedl náležité dokazování. Žalobce zdůraznil, že ze zápisu z ústního jednání ze dne 29.12.2008 vyplývá, že navrhl doplnění svých námitek podaných dne 27.11.2008 o další důkazy, které však nebyly provedeny, a katastrální úřad neopatřil ani listinné důkazy, na které žalobce již ve svých námitkách ze dne 27.11.2008 poukazoval. Nadto žalobce rovněž namítá, že nebylo

doloženo, že u ústního jednání dne 29. 12. 2008 osoba, která s ním jednala, byla skutečně úřední osobou ve smyslu správního řádu.

Dle žalobce ještě před vydáním rozhodnutí měl katastrální úřad postupovat v souladu s § 3 a § 51 odst. 1 správního řádu a měl provést důkaz listinami dle § 56 odst. 1 správního řádu, které má ve svém vlastním držení.

Závěrem žalobce uvedl, že je toho názoru, že důvodem je snaha zakrýt nesprávný úřední postup těchto orgánů v řízení již v roce 1996, kdy byl, dle tvrzení žalobce, porušen zákon.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že se v rámci odvolacího řízení zabýval námitkou žalobce (společně se S. B. - pozn. soudu) proti obnovenému katastrálnímu operátu, přičemž je nucen konstatovat, že konkrétní námitka proti obnovenému katastrálnímu operátu nebyla obsažena. V roce 2008 byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním geodetických informací podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“). Obsah platné katastrální mapy, která vznikla v letech 1963-1966 jako technicko-hospodářská mapa (THM), dosud vedena v grafické podobě, byla dána do číselné formy (DKM).

Žalobce společně se S. B. podali ve lhůtě stanovené katastrálním zákonem proti obsahu obnoveného katastrálního operátu dne 28.11.2008 námitky, kde uvedli, že při nahlédnutí do nově zpracované DKM zjistili, že nedošlo k žádné změně, tzn., že pozemek p. č. 4121 v katastrálním území Benešov nemá vlastní přístup z veřejné komunikace, což byl jeden z důvodů, pro který odstoupili v roce 1996 od uzavřené kupní smlouvy a rovněž namítli, že budova nesplňuje náležitosti dle platné právní úpravy.

Podle mapy bývalého pozemkového katastru, kterou převzalo středisko geodézie do mapy evidence nemovitostí, a náčrtu č. 1. k pol. náčrtu č. 29-II ze září 1964, nebylo geometrické a polohové určení této budovy ani hranice pozemku p. č., nyní pozemku p. č., obnovou operátu měněno a je totožné se stávající DKM. Při nezměněných hranicích pozemku p. č. došlo obnovou operátu pouze ke zpřesnění geometrického a polohového určení pozemku, a to výpočtem souřadnic jeho lomových bodů v systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální. Z listin ve spise vyplývá, že od roku 1964 nebyla dohledána listina, na základě níž by mohl být proveden zápis věcného břemene přístupu na pozemek p. č. přes pozemek p. č. (dříve p. č.). Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že je na žalobcích, aby si smlouvou o věcném břemenu zajistili přístup ke své nemovitosti se stávajícím vlastníkem pozemku p. č. a spolu s návrhem na vklad listinu předložili katastrálnímu úřadu k zápisu do katastru.

K námitce vztahující se k nesprávnému úřednímu postupu v roce 1996, kdy katastrální úřad dle žalobce neřešil odstoupení od smlouvy a zpětvzetí návrhu v souladu se zákonem, poukázal žalovaný na § 30 správního řádu s tím, že potřebný souhlas ostatních účastníků řízení ze zákona správní orgán nezajišťuje. Dále žalovaný poukázal na ust. § 5 zákona o zeměměřických a katastrálních orgánech s tím, že do působnosti katastrálního úřadu nenáleží řešit nejasné či sporné záležitosti mezi účastníky řízení. Pokud druhá strana neakceptovala odstoupení žalobců od smlouvy, mohli požádat příslušný soud o určení neplatnosti této smlouvy. Na základě pravomocného rozsudku, kterým by byla tato smlouva určena neplatnou, mohl pak katastrální úřad provést příslušnou změnu vlastnického práva k dotčeným nemovitostem záznamem. Návrh katastrálnímu úřadu dne 11.9.1996 označený jako „zpětvzetí návrhu na vklad do katastru nemovitostí“ nesplňoval však náležitosti nutné pro zpětvzetí návrhu dle § 30 správního řádu.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalobci doručena dne 12.10.2010) ani žalovaný (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 1.1.2011) ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (§ 51 s.ř.s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Žalobce učinil předmětem soudního přezkumu rozhodnutí, kterým odvolací správní orgán rozhodoval o jeho námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu pro katastrální území Benešov u Prahy.

Problematickou obnovy katastrálního operátu se opakovaně zabýval ve své judikatuře i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 3. 12. 2009, sp.zn. 9 As 10/2009 mj. uvedl, že „*Obnova katastrálního operátu, jako souboru informací specifikovaného v ustanovení § 4 katastrálního zákona, je činností katastrálního úřadu, jejímž cílem je vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu, kterou zahajuje katastrální úřad bez návrhu. Je možné ji provést mimo jiné i přepracováním souboru geodetických informací, kdy katastrální operát zůstává zachován s tím, že katastrální mapa je při tomto způsobu obnovy převáděna z grafické do digitální podoby. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu mapováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu, ale dosavadní katastrální mapa je převedena z pevné podložky do počítačového souboru, který umožňuje vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky. Z nové digitální mapy jsou pak vypočteny zpřesněné výměry parcel, aniž by tímto byly jakkoliv dotčeny právní vztahy k předmětným nemovitostem. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12, dostupném na stránkách www.nssoud.cz, obnova katastrálního operátu je úkonem katastrálního úřadu, jehož cílem je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Z výše uvedeného je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů katastrálního úřadu technického a evidenčního charakteru (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005 – 52, publikovaný pod č. 1432/2008 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Obnovou katastrálního operátu nemohou být dotčeny právní vztahy k nemovitostem, není-li jejich změna doložena listinou (§ 5 odst. 7 katastrálního zákona). V rámci obnovy katastrálního*

operátu není katastrální úřad oprávněn jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického či jiného práva k dotčené nemovitosti.“

Lze dodat, že již v rozsudku ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003 Nejvyšší soud judikoval, že „*Obnova katastrálního operátu nemá vliv na hmotně právní vztahy k nemovitostem a nemůže měnit vlastnictví k nim*“.

V rámci výše uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu i Nejvyššího soudu posoudil soud námitky uplatněné žalobcem následovně:

Předně soud ze správního spisu zjistil, že v katastrálním území Benešov u Prahy byla v roce 2008 provedena obnova katastrálního operátu přepracováním geodetických informací (podle § 13 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona). Obsah platné katastrální mapy, která vznikla v letech 1963 – 66 jako technickohospodářská mapa vedená dosud v grafické podobě, byl dán do číselné formy. Vznikl tak nový soubor geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nový soubor popisných informací představující obnovený katastrální operát, který byl (v souladu s § 16 odst. 1 katastrálního zákona) vyložen k veřejnému nahlédnutí v budově katastrálního pracoviště Benešov od 24.11.2008 do 5.12.2008; vlastníci a jiní oprávnění mohli během vyložení obnoveného katastrálního operátu ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti jeho obsahu. S účinností od 19.12.2008 byla v souladu s § 17 odst. 1 katastrálního zákona vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu; dnem vyhlášení se dosavadní operát stal neplatným a nadále se používá obnovený katastrální operát.

Žalobce tvrdí, že byl zkrácen na svých právech porušením práv v předchozím řízení před správním orgánem I. stupně, neboť katastrální úřad v řízení o námitkách vůbec neprovedl dokazování. Žalobce přitom poukázal na zápis z ústního jednání ze dne 29.12.2008 s tím, že rovněž namítá, že nebylo doloženo, že osoba, která s ním jednala, byla skutečně úřední osobou ve smyslu správního řádu.

K uvedeným námitkám soud ze správního spisu zjistil, že

- dne 28.11.2008 podali manželé B. - Mgr. V. B. a S. B. – námitky v řízení k obnovenému kastrálnímu operátu, kde mj. uvedli, že při nahlédnutí do nově zpracované digitální katastrální mapy zjistili, že nedošlo žádné k změně, tj. parcela č. v k. ú. B nemá vlastní přístup z veřejné komunikace, což byl i jeden z důvodů, pro který svým dopisem ze dne 6.9.1996 odstoupili od uzavřené kupní smlouvy ze dne 16.5.1996 a současně dne 11.9.1996 vzali zpět svůj návrh na vklad do katastru nemovitostí a to ještě před provedením vlastního vkladu do katastru nemovitostí. Na zpětvzetí návrhu na vklad do katastru nemovitostí však katastrální úřad žádným způsobem nereagoval. Nadto dne 24.11.2008 bylo zjištěno, že budova zakreslená na pozemku st. p. č. nesplňuje náležitosti stavby a jedná se fakticky jen o pozemek st. p. č.. Vzhledem k tomu manželé B. nesouhlasí s tím, že jsou stále zapsáni jako vlastníci předmětných nemovitostí a skuteční vlastníci, tj. J. V., Ing. P. V. a P. V., na které nemovitosti přešly odstoupením od kupní smlouvy zpět, nebyli zřejmě o řízení o námitkách vůbec vyrozuměni. Příčiny tohoto stavu vznikly evidentně v roce 1996.

Dále jmenovaní namítají, že se katastrální úřad nevypořádal se zákresem nemovitostí, které byly předmětem kupní smlouvy uzavírané dne 16.5.1996, a to zděná garážová kolna, dřevník a další stavební objekt, který již v roce 1996 existoval při pravé polovině uvedené nemovitosti, tj. na východní straně uvedené st. p. č., a dále katastrální úřad nerespektoval ani skutečnost, že část porostů uváděná neoprávněně v kupní smlouvě jako součást st. p. č., leží

ve skutečnosti mimo tento pozemek na pozemku p. č., kterým je st. p. č. obklopena a jedná se o pozemek soukromý.

Závěrem jmenovaní uvedli, že není vůbec jasné, kdy byla parcela č. rozdělena na st. p. č. a řadu dalších, přičemž v období mezi lety 1963 a 2000 existuje nejasné vakuum, které neřeší, kdy, kdo a co v této lokalitě dělal;

- *přípisem ze dne 5.12.2008 byli podatelé vyrozuměni o zahájení řízení a vyzváni k odstranění nedostatku podání.* Katastrální úřad poučil účastníka řízení ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu o jeho právu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy; současně katastrální úřad sdělil účastníkovi, že katastrálním úřadem byly již shromážděny podklady pro rozhodnutí, a má tedy možnost se s podklady pro rozhodnutí seznámit do dne 18.12.2008. Protože námitka je žádostí ve smyslu § 45 správního řádu, byl podatel námítky ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k odstranění vady podání a to o doplnění data narození a adresy pro doručení, včetně uvedení akademického titulu, který panu V. B. náleží.

- *dne 29.12.2008 byl sepsán protokol na katastrálním úřadu v řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu sp. zn. OR-378/2008-210.* Dle protokolu, v němž je zaznamenán průběh jednání, za katastrální úřad se jednání zúčastnil Ing. P. T., který seznámil účastníky (Ing. V. B. a S. B.) se součástími spisu, které byly dosud zapsány v soupisu součástí spisu pod č. 1 – 21, a poté účastníci k předloženým podkladům uvedli, že v době uzavření kupní smlouvy v roce 1996 nebyl katastrálním úřadem řádně vyhodnocen právní stav, budova na parcele č. k. ú. Benešov – rodinný dvojdoměk č. p. v M. ze záznamů na stavebním úřadu i katastrálním úřadu Benešov je budovou, na níž nebylo vydáno stavební povolení, kolaudační rozhodnutí či jiný doklad, kterým by bylo doloženo, že uvedená budova byla původně ve vlastnictví Státního statku Benešov, následně restituentů V. Dále manželé B. poukázali na skutečnost, že po uzavření kupní smlouvy s pány V. v důsledku právních vad podali návrh na odstoupení od kupní smlouvy, avšak katastrální úřad návrh na zpětvzetí vkladu do katastru nemovitosti nerespektoval a neprovedl správní řízení dle správního řádu. Manželé B. dále uvedli, že pánové V. a předtím státní statek neoprávněně prodali manželům B. dvojdoměk č. p. a zděnou garážovou kolnu, která je uvedena v čl. I. kupní smlouvy ze dne 16.5.1996, jež se nacházela svojí polovinou na parcele č. a druhou polovinou na parcele č., a to i přes to, že protokolem Městského úřadu Benešov ze dne 27.6.1993 byli pánové V. upozorněni na to, že při manipulaci s nemovitostí je třeba dát pozor na věcná břemena a další právní vady. V této souvislosti poukázali manželé B. na znalecký posudek, který byl zpracován pro Pozemkový fond ČR v době vydání restitučních náhrad. K samotnému pozemku účastníci uvedli, že berou na vědomí digitální úpravu do dnešní podoby, ta však neodpovídá parametrům uzavřené kupní smlouvy. Závěrem manželé B. požádali katastrální úřad, aby si vyžádal z Městského úřadu Benešov, stavební odbor, protokol ze dne 27.6.1993, na který odkazují.

- *z výpisu katastru nemovitostí katastrálního území Benešov u Prahy, listu vlastnictví č. vyplývá, že jako vlastník pozemku p. č. a budovy č. p. je uveden B. V. a B. S.*

- *dne 29.12.2008 vydal katastrální úřad podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona rozhodnutí o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu pro katastrální území Benešov u Prahy, kterou podali B. V. a B. S.*

S ohledem na výše uvedené shledal soud postup obou správních orgánů v souladu nejen s katastrálním zákonem (dle jehož ustanovení byl prováděn obnovený katastrální operát), ale i se správním řádem.

Soud shledává vhodným poukázat na skutečnost, že rozsah a kvalita soudního přezkumu je ve výrazné míře ovlivněna formulací žalobních námitek, neboť ve správním soudnictví platí dispoziční zásada a soud je při přezkumu vázán co do rozsahu a mezi přezkumu žalobními námitkami (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Žalobce totiž v daném případě své žalobní námitky formuloval převážně v rovině obecné, když namítá, že katastrální úřad v řízení o námitkách vůbec neprovedl náležité dokazování, a přitom poukazuje na zápis z ústního jednání ze dne 29.12.2008, z něhož by měl vyplývat návrh dalších důkazů, tedy kromě návrhu již obsaženého v námitkách ze dne 27.11.2008.

Z obsahu námitek podaných dne 28.11.2008 manžely B. v řízení k obnovenému katastrálnímu operátu však vyplývá toliko vylíčení skutečností, v nichž spatřují jmenovaní skutkový základ k uplatněným námitkám. Návrh na provedení důkazních prostředků zde obsažen není.

Na základě podaných námitek zahájil katastrální úřad správní řízení, o čemž byl žalobce vyrozuměn přípisem ze dne 5.12.2008, kdy byl rovněž vyzván k odstranění nedostatku podání. Katastrální úřad přitom *poučil účastníka řízení ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu o jeho právu navrhnout důkazy a činit jiné návrhy; současně katastrální úřad sdělil účastníkovi, že katastrálním úřadem byly již shromážděny podklady pro rozhodnutí, a má tedy možnost se s podklady pro rozhodnutí seznámit do dne 18.12.2008.*

Poté se v řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu uskutečnilo dne 29.12.2008 na katastrálním úřadu ústní jednání, v jehož průběhu účastníci rozvedli a doplnili své námitky a na závěr jednání navrhli, aby katastrální úřad vyžádal z Městského úřadu Benešov, stavebního odboru, protokol ze dne 27.6.1993, na který odkazují. Jiné důkazní návrhy účastníci řízení neučinili.

Za katastrální úřad se jednání zúčastnil Ing. P. T., který seznámil účastníky (Ing. V. B. a S. B.) se součástí spisu, které byly dosud zapsány v soupisu součástí spisu pod č. 1 – 21. Protokol sepsaný dne 29. 12. 2008 je za větami „Účastníci jednání měli možnost seznámit se s obsahem protokolu a vyjádřit se k němu. Skončeno, přečteno, podepsáno v 10,15 hod.“ opatřen vlastnoručními podpisy Mgr. V. B., S. B. a Ing. P. T.

Z výše uvedeného přehledu jednotlivých úkonů vyplývá, že žalobce navrhl provést toliko jediný důkazní prostředek, a to protokol stavebního odboru Městského úřadu Benešov ze dne 27.6.1993. Správní orgán navrhovaný důkazní prostředek neprovedl a důvody, které jej k tomu vedly vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 29. 12. 2008, kde se rovněž podrobně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal s uplatněnými námitkami:

- *námitkou, že v katastrální mapě nejsou zakresleny všechny nemovitosti, které byly předmětem kupní smlouvy ze dne 16.5.1996*, se zabýval na str. 2 a 3 prvostupňového rozhodnutí, kde dospěl k závěru, že v kupní smlouvě uvedené vedlejší stavby nejsou předmětem evidování v souboru popisných informací katastru nemovitostí, a proto není možné případnou absenci jejich zobrazení v katastrální mapě považovat za překážku pro povolení vkladu práva do katastru nemovitostí ve smyslu § 5 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, při převodu vlastnického práva ke stavbě hlavní. Z uvedeného důvodu je třeba tedy odmítnout námitku, že se katastrální úřad nevypořádal s tím, že v katastrální mapě nejsou zakresleny všechny nemovitosti, které byly předmětem kupní smlouvy ze dne 16.5.1996;
- *námitkou ohledně absence listin vztahujících se k budově č.p.* se zabýval na str. 3, prvostupňového rozhodnutí, kde vyšel ze skutečnosti, že zápis budovy postavené na parcele č.

byl v dřívější pozemkové evidenci proveden na základě výsledků šetření v roce 1985. Z ohlášení Městského úřadu Benešov ze dne 5.8.1992 vyplývá, že budově bylo č.p. určeno při přečíslování části obce M. Takto provedený zápis budovy nebyl v rozporu s tehdy platnými právními předpisy a v souladu s § 29 odst. 1 katastrálního zákona je budova č.p. obsahem katastrálního operátu. Budova č.p. je v souboru geodetických informací evidována hranicí, která odpovídá průniku vnějšího obvodu budovy s terénem. Plocha vymezená touto hranicí budovy byla v katastrální mapě před provedením obnovy operátu spojena prostřednictvím slučky s ostatními částmi parcely č. Takový způsob evidování byl v souladu s § 4 odst. 4 písm. b) katastrální vyhlášky, podle kterého se jako parcela eviduje plocha zastavěná budovou, které se přiděluje popisné nebo evidenční číslo, spolu s příslušenstvím budovy a přilehlým nádvořím téhož vlastníka, které tvoří s budovou jeden celek. Obdobný způsob vyjádření předmětné budovy obsahuje též soubor geodetických informací obnoveného katastrálního operátu; jelikož však katastrální mapa obnoveného operátu má digitální formu, neobsahuje hranice budovy mapovou značkou slučky. Spojení s ostatními částmi parcely je dáno užitím jiné tloušťky čáry hranice budovy než je tloušťka čáry vlastnické hranice parcely č.. V grafickém počítačovém souboru digitální katastrální mapy je uvedený rozdíl ve významu hranic dán též barevným rozlišením, o němž *se účastníci mylně domnívají, že v případě budovy č.p. 3 znamená nesplnění náležitostí pro evidování budovy;*

- *námitkou, v níž podatelé zpochybňují vlastnické právo na základě odstoupení od kupní smlouvy,* se zabýval na str. 4 prvostupňového rozhodnutí, kde konstatoval, že uváděná skutečnost není právně významná pro dané řízení o námitce proti obsahu obnoveného operátu. Provedení změn údajů v katastru nemovitostí o vlastníku nemovitosti je možné provést na podkladě příslušné listiny záznamem do katastru nemovitostí, případně v řízení o vkladu práva do katastru nemovitostí, nikoliv však v řízení o námitce proti obsahu obnoveného operátu. Údaje obnoveného katastrálního operátu o způsobu evidování vlastnického práva k budově č. p. 3 se stavební parcelou č. odpovídají údajům katastrálního operátu před provedením jeho obnovy;

- *námitkou týkající se odstoupení od kupní smlouvy dopisem doručeným katastrálnímu úřadu dne 11. 9. 1996* se zabýval rovněž na str. 4 prvostupňového rozhodnutí, kde mj. uvedl, že správnost postupu byla potvrzena dopisem Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 6.5.1998, zn. 81/268/98 a v souladu s tímto stanoviskem dopisem ze dne 12.12.2005 sp. zn. PD-2426/2005-201/1 manželům B. sdělil, že zápis následku odstoupení od kupní smlouvy do katastru nemovitostí musí být proveden na základě konsensuálního písemného projevu obou smluvních stran. Pokud se nepodaří takového projevu dosáhnout, je příslušný řešit věc pouze soud a zápis do katastru se provede následně na základě jeho rozhodnutí;

- *námitkou, že parcela č. nemá přístup z veřejné komunikace,* se zabýval rovněž na str. 4 prvostupňového rozhodnutí, kde mj. uvedl, že katastrálním úřadem nebyla zjištěna listina prokazující existenci věcného břemene, jež by svědčilo vlastníku parcely č. a umožňovalo mu přístup z jiného pozemku;

I poukazem zpochybňujícím vznik parcely č. se zabýval katastrální úřad na str. 4 prvostupňového rozhodnutí, kde mj. uvedl, že parcela č. vznikla přečíslováním stavební parcely č. původního katastrálního území J. Závěrem se vyjádřil úřad i k návrhu účastníků řízení, aby si katastrální úřad vyžádal z Městského úřadu Benešov protokol ze dne 27.6.1993, kterým byly tehdejší vlastníci budovy upozorněni na skutečnost, že při manipulaci s nemovitostí je třeba dát pozor na věcná břemena a další právní vady, kdy za důvod, pro který neprovedl uvedený návrh označil skutečnost, že navrhovaná listina by neměla vliv na rozhodnutí v tomto řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu.

Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž nesouhlasil ani s výše uvedeným důvodem, pro který nebyl proveden důkaz protokolem stavebního odboru Městského úřadu Benešov ze dne 27.6.1993.

Odvolací orgán ohledně věci samé dospěl k závěru, že obnovou operátu nebyly dotčeny údaje katastru nemovitostí o způsobu evidování právních vztahů k pozemku p. č., ani k budově na tomto pozemku postavené, tedy obnovou operátu nebylo dotčeno zobrazení této budovy v katastrální mapě a ohledně námitky vztahující se k návrhu na vyžádání protokolu od Městského úřadu v Benešově z roku 1993 odvolací orgán na str. 3 napadeného rozhodnutí mj. dospěl k závěru, že „Požadavku odvolatelů na vyžádání protokolu od Městského úřadu v Benešově, kterým byli v roce 1993 tehdejší vlastníci upozorněni na věcná práva a další vady při manipulaci s předmětnými nemovitostmi, *bylo pro řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu bezpředmětné a nebylo možno mu vyhovět. Jestli tyto nemovitosti byly dotčeny jakýmkoliv věcným břemenem nebo jinou právní vadou, na kterou protokol odkazoval, bylo to pouze na základě smluvního vztahu mezi vlastníky pozemku p. č. a pozemku p. č. Návrh na provedení změn v katastru nemovitostí na základě takovéto listiny nebyl katastrálnímu úřadu předložen. Pokud by se tak stalo, musel by katastrální úřad o takovém návrhu rozhodnout ve vkladovém řízení. Je proto věcí odvolatelů, aby si smlouvou o věcném břemenu zajistili přístup ke své nemovitosti se stávajícím vlastníkem pozemku p. č. a spolu s návrhem na vklad listinu předložili katastrálnímu úřadu k zápisu do katastru.*“

Výše uvedené důvody, které vedly již správní orgán I. stupně k neprovedení navrhovaného důkazního prostředku, shledává soud zcela příléhavými a adekvátními předmětu řízení.

Žalobce rovněž tvrdí, že před vydáním rozhodnutí měl katastrální úřad postupovat v souladu s § 3 a § 51 odst. 1 správního řádu a provést důkaz listinami, které má ve svém vlastním držení. K takto obecným námitkám neobsahujícím konkrétní tvrzení, soud konstatuje, že z ust. § 3 správního řádu vyplývá povinnost správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ust. § 51 správního řádu upravuje dokazování, tedy zákonem upravený postup, v jehož průběhu je zjišťován stav věci. Namítá-li žalobce, že správní orgán *měl provést důkaz listinami, které má ve svém vlastním držení*, pak je na místě znovu uvést, že žalobce nespecifikoval v žalobě, na které listiny v žalobě poukazuje, a bez konkrétního obsahu takové námitky nelze ani provést konkrétní posouzení. Pokud měl na mysli návrh, aby si katastrální úřad vyžádal z Městského úřadu Benešov protokol ze dne 27.6.1993, v tom případě soud poukazuje na již výše uvedené. V obecné rovině pak soud uzavírá, že správní orgány v předmětném řízení shromáždily důkazní prostředky v dostatečné míře, jež jim umožnila dospět v rozhodnutí k závěru, s nímž se soud zcela ztotožňuje.

Pro úplnost soud uvádí, že žalobce svými námitkami uplatněnými v rámci správního řízení *de facto* zpochybňuje především postup katastrálního úřadu v řízení o vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí v roce 1996. *Předně je třeba zdůraznit, že tato skutečnost není právně významná pro řízení o námitce proti obsahu obnoveného operátu a provedení změn údajů katastru nemovitostí o vlastníku nemovitostí je možno provést toliko na podkladě příslušné listiny záznamem do katastru nemovitostí, případně v řízení o vkladu práva do katastru nemovitostí, nikoliv však v tomto řízení o námitce proti obsahu obnoveného operátu.* Již z tohoto důvodu námitky žalobce, uplatněné v rámci správního řízení, směřující proti nesprávnému úřednímu postupu v roce 1996 a odstoupení od smlouvy, popř. zpětvzetí návrhu, nemají v předmětném řízení místo a nemohly být proto ani úspěšnými. Správně pak odvolací orgán v napadeném rozhodnutí poukázal na ust. § 30 zákona č. 71/1967 Sb.,

o správním řízení, platného v době návrhu na vklad vlastnického práva i návrhu na zápis týkající se odstoupení od kupní smlouvy, dle kterého „*Správní orgán zastaví řízení, vzal-li účastník návrh na jeho zahájení zpět a souhlasí-li s tím ostatní účastníci řízení nebo odpadl-li důvod řízení zahájeného z podnětu správního orgánu*“. Potřebný souhlas ostatních účastníků řízení nebyl navrhovatel doložen. Odvolací orgán rovněž správně poukázal na ust. § 5 zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, kterým je upravena působnost katastrálních úřadů (dále jen „zákon o zeměměřických a katastrálních orgánech“), z něhož vyplývá, že katastrální úřady neřeší sporné záležitosti mezi účastníky řízení. Pokud účastníci zjistili vady, pro které bylo možno od smlouvy odstoupit, mohli tak učinit za zákonem stanovených podmínek.

Dle právní úpravy platné v době podání návrhu na vklad vlastnického práva i návrhu na zápis týkající se odstoupení od kupní smlouvy předmětné nemovitosti, samotné odstoupení od kupní smlouvy jako jednostranný právní úkon neznamenal, že se bez dalšího obnovilo vlastnické právo původních vlastníků k předmětným nemovitostem, jež byly předmětem převodu. Odstoupení od smlouvy má za následek pouze zrušení závazkového právního vztahu od počátku. Konstitutivní účinky vkladu do katastru nemovitostí mohou být odstraněny buď tak, že bude předložena dohoda účastníků o odstoupení od smlouvy nebo dojde k záznamu podle § 7 zák. č. 265/1992 Sb. na základě rozsudku soudu.

K námitce, že žalobci nebylo zřejmé, zda úkony katastrálního úřadu jsou činěny oprávněnou úřední osobou, Městský soud v Praze z protokolu ze dne 29.12.2008 zjistil, že s účastníky řízení za katastrální úřad jednal Ing. P. T., který seznámil účastníky s podklady pro rozhodnutí a po provedení jednání spolu s účastníky pod zaznamenaný průběh ústního jednání připojil svůj vlastnoruční podpis. Soud rovněž konstatuje, že správní spis obsahuje pověření vedoucího správního orgánu ze dne 27.4.2006, sp. zn. PD-1171/2006-201/1, kterým byl Ing. P. T. ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu pověřen k provádění úkonů katastrálního úřadu.

Soud pochybnosti o oprávnění Ing. P. T. jednat v dané věci za katastrální úřad nesdílí. Jednak z výše uvedeného vyplývá oprávnění jmenované úřední osoby ve smyslu ust. § 15 odst. správního řádu ze správního spisu, konkrétně z pověření vedoucího správního orgánu ze dne 27.4.2006, a jednak skutečnost, že došlo k založení této listiny do správního spisu, odráží de facto uplatnění této námítky žalobcem, který měl-li pochybnost o oprávnění Ing. P. T. jednat v dané věci za katastrální úřad, mohl tak učinit bezprostředně již v protokolu ze dne 29. 12. 2008, což však neučinil. Dodatečná námitka tohoto obsahu ztrácí na věrohodnosti, a nadto je vyvrácena výše uvedenou listinou ze dne 27.4.2006, což je dle soudu dostatečné pro závěr o účelovosti této námítky.

K závěrečnému tvrzení žalobce, že důvodem vydání rozhodnutí je snaha zakrýt nesprávný úřední postup těchto orgánů v řízení již v roce 1996, kdy byl porušen zákon, soud odkazuje na již výše uvedené.

Ze všech uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 jako nedůvodnou zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který nebyl ve věci úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. března 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová